

جهاد رهایی بخش اسلامی

در

چاد

سرزمین اسلامی قهرمان آفریقا ، با نیروهای متجاوز داخلی و خارجی می‌جنگد و بهترین جوانان خود را قربانی می‌دهد .

سال قبل در موسم حج، گفتگویی داشتیم با برادر مسلمان و مجاهد چادی محمد باقلانی که معاون دبیر جبهه آزادی بخش ملی اسلامی چاد است ، او که جوانی سی ساله ، و مسلمانی با ایمان و پر شور بود ، اطلاعاتی در باره جهاد رهایی بخش اسلامی در چاد ، در اختیار ما گذاشت که اکنون خلاصه‌ای از آنچه را شنیدیم با ترجمه‌ای اجمالی از مصاحبه مطبوعاتی او در گویت (۱) ، برای آگاهی مردم مسلمان ایران از وضع برادران دینی خود در گوشه‌ای از قاره سیاه در اینجا می‌آوریم :

(۱) مجله «المجتمع» چاپ کویت شماره ۲۱ مورخ جمادی الاولی ۱۳۹۰ هـ .

جنوب سو دان در آتشی که مسیحیان وابسته بفریب فروخته اند می‌سوزد . اریتره و صومالی غربی در زیر فشار استعمار نوع آفریقائی ! و سلطه غیر قانونی مسیحیان حبشه ، مالا مال از آتش و خون است ، در آفریقای جنوبی و موزامبیک استبداد سفید پوستان اروپائی بیدامی کند و سرانجام چاد ،

« باید داشته باشد ، فاقد است ، در حالیکه قطع دست چنین نیست و همه این جوانب در آن رعایت شده است .

پس فلسفه حقوق جزای اسلامی هم ناظر با اجرای عدالت و هم ایجاد ترس و ارعاب از مجازات شدید و هم اصلاح و تهذیب مجرم می‌باشد و از طرفی مجازات جنبه عینی و برون گرائی دارد » (۱)

(۱) نگاه کنید بکتاب «زمینه حقوق تطبیقی» تألیف حسین نجومیان ص ۴۷۱

از چاد چه میدانید؟

جمهوری چاد درست در وسط قاره آفریقا قرار گرفته و حدود آن از شرق به جمهوری سودان و از غرب به جمهوری نیجر و از شمال به جمهوری لیبی و از جنوب غربی به نیجریه و کامرون و از جنوب به جمهوری آفریقای مرکزی متصل میگردد. مجموع مساحت چاد بالغ بر ۱۶۲۸۴۰۰۰ کیلومتر مربع است و تعداد جمعیت آن، طبق آخرین سرشماری، در حدود چهار میلیون نفر است.

از نقطه نظر مذهب ۸۵٪ مسلمان ۱۰ درصد بت پرست و فقط ۵ درصد مسیحی هستند، اکثریت مردم، بزبان عربی، صحبت می کنند با اینکه لهجه های محلی و آفریقائی و زبان فرانسوی در بین مردم رایج است ولی زبان عربی تنها زبانی است که اکثریت قریب با اتفاق مردم چاد، با آن آشنا بوده و سخن میگویند.

* * *

داستان گرفتاری مردم مسلمان چاد از (۱۸۹۵ م) آغاز می شود که پای اشغالگران فرانسوی باین سرزمین باز شد و پس از انحلال خلافت عثمانی و اواخر جنگ جهانی اول، یعنی در سال (۱۹۱۷ م) چاد یکی از مستعمرات رسمی فرانسه بحساب آمد، استعمار فرانسه

با اشغال کامل چاد، توانست درش سرزمین آفریقائی دیگر: لیبی، کامرون، آفریقای مرکزی، سودان، نیجر و نیجریه راه یابد و نفوذ پیدا کند.

نیروهای فرانسوی در پایتخت چاد - فورت لامی - که صد و پنجاه هزار نفر جمعیت دارد، تمرکز یافتند و مبشرین مسیحی هم بتبلیغ پرداختند، ولی علیرغم تبلیغات شدید و دوره طولانی استعمار، مبشرین مسیحی نتوانستند مسلمانان را از اسلام دور کنند.

در چاد چهار حزب وجود داشت که هر چهار حزب، يك نوع وابستگی ولو از نظر عقیده بفرانسه پیدا میکردند

۱- نهضت اجتماعی آفریقا وابسته بحزب سوسیالیست فرانسه.

۲- سازمان فرهنگیان وابسته به دمکراتهای فرانسه.

۳- حزب کارگران چاد هوادار دو گل.

۴- سازمان دموکراسی دفاع از مصالح چاد هوادار دو گل

هر چهار حزب بصورت ظاهر خواستار استقلال بودند، ولی در بین آنها نهضت اجتماعی آفریقا بریاست « احمد غلام الله » پیشرو تر و انقلابی تر بود و بر ضد استعمار فرانسه، مبارزه میکرد.

علاوه بر احزاب فوق در سالهای

حکومت بساین علت ساقط شد کہ میخواست بمسلمانان آزادی‌های بیشتری بدهد و پستھائی در ادارات دولتی بانها واگذار کند .

پس از سقوط حکومت اسلامی رہبر نہضت اجتماعی آفریقائی ، مسلمانان احساس کردند کہ مقدمات استعمار نوین آنها ، آمادہ می‌شود و روی این اصل در انتخابات سال (۱۹۶۱م) با تمام قوا شرکت کردند و چون پیروزی بی نظیری بدست آوردند ، « تمپل پای » دستور داد کہ سازمانهای اسلامی ، منحل شود و سپس همه وزراء و نمایندگان مسلمان را توقیف کرد .

دائرہ توقیف‌ها وسعت یافت و هزاران نفر از مسلمانان فعال ، دستگیر شدند و پارلمان قانونی کشور ہم منحل شد و حتی یکی از مسلمانان عضو « حزب تمپل پای » بنام « محمد عبدالکریم » نیز توقیف شد ..

در سپتامبر سال (۱۹۶۳م) باقیمانده رہبران مسلمان کہ قدرت و نفوذ بیشتری داشتند دستگیر شدند کہ از آنجمله « احمد غلام‌الله » نخست وزیر یازده روزه مسلمانان ، « جبرئیل خیرالله » وزیر امور خارجه سابق و « جان باتیست » شهردار فورتلامی و .. را میتوان نام برد .

بدنبال توقیف‌های دستجمعی رہبران

اخیر گروه‌های منشعب از آنها ، از جمله « حزب پیشرو چاد » مشغول بکار شدند رہبر حزب پیشرو ! بنام « اوویت بوانیہ » بریاست جمهوری ساحل عاج انتخاب شد ، ولی « تمپل پای » کہ ہم اکنون زمامدار چاد شده است ، بادارہ آن پرداخت . این سازمان با اینکه نخست دست چپی بود ! ، ناگهان تغییر ماهیت داد و حزبی دست راستی وابستہ باستعمار فرانسه گردید و روی همین اصل ہم رہبران آن بریاست انتخاب شدند . مؤسس آن یک مسیحی از جزائر پاناما بنام « جبرئیل لازیت » کارمند دولت فرانسه در چاد بود کہ بدستور مقامات مافوق ، حزبی ساخت تا احزاب اسلامی را شکست دهد ..

صحنہ سازیهای استعمار و ابادی آن بہ اینجا منجر شد کہ سرانجام استقلال ظاہری چاد در سال (۱۹۶۰م) اعلان شد .. ولی این « استقلال » فقط نامی بیش نبود ، چه کہ نیروهای اشغالگر فرانسوی این سرزمین را تخلیہ نکردند در دوران ژنرال دوگل پس از انتخاباتی یکی از مسلمانان جنوب بنام « حاج ساوئبا » بریاست حکومت انتخاب شد ، ولی حکومت او بیش از یکسال ادامہ نیافت و حکومت دیگری برہبری « احمد غلام‌الله » بروی کار آمد کہ بیش از ۱۱ روز دوام نیافت و این

و فیادار آزاد ساخته و کنترل کامل آنها در دست مسلمانان است و نبرد، هم اکنون به ۷۰ کیلو متری فورت لاهی پایتخت چاد رسیده است.

متأسفانه پس از اوج گرفتن نهضت رهایی بخش مسلمانان از سال (۱۹۶۸م) در دوره ژنرال دوگل نیروهای مسلح فرانسوی با آخرین تجهیزات و از جمله توپ و تانک و هواپیما، به نبرد مسلمانان و بکمک حکومت «تمپل پای» آمدند، اما با توجه به موقعیت جغرافیائی و جنگلها و کوههای چاد، هرگز نتوانستند بر مسلمانان مجاهد پیروز شوند.

مسلمانان چاد از جهان اسلام خواستارند که فاجعه سرزمین آنان را در سازمانهای بین المللی مطرح سازند و از حق مشروع و قانونی آنان دفاع کنند و حداقل آنکه در داخل کشورهای اسلامی، مسئله را برای عموم روشن سازند تا همه مسلمانان جهان از چگونگی جهادی که هم اکنون در گوشه ای از سرزمین پهناور جهان اسلام برپا است آگاه شوند.

مسلمانان چاد تا پیروزی نهائی و بیرون راندن نیروهای اشغالگر خارجی، بجهاد مقدس خود ادامه خواهند داد و در این راه از هیچ گونه فداکاری و جانپازی کوتاهی نخواهند کرد.

مسلمان، تظاهرات دامنه داری علیه حکومت «تمپل پای» بوسیله نوده - های مسلمان، برپا شد و حکومت وابسته «تمپل پای» از فرانسه کمک خواست و ناگهان مردم بی سلاح و بی دفاع مسلمان بمسلسل بسته شدند که حداقل هزار و پانصد نفر از آنان بقتل رسیدند ولی چون مقتولین مسلمان بودند، هواداران آزادی در غرب، برای آنها دلسوزی نکردند و زن و کودک بی سلاح را هم یاغی اعلام کردند.

قتل عام مسلمانان در این تاریخ و عدم آزادی رهبران مسلمان، باعث شد که نهضت آزادی بخش ملی اسلامی - فر ولینا - جهاد را آغاز کرد. اندیشه مذاکرات و صلح با مزدوران خارجی از ذهن مسلمانان خارج شد و جوانان مسلمان روستاها و شهرها، دست باسلحه بردند و از سال (۱۹۶۵ م) جهاد آزادی بخش اسلامی بطور رسمی آغاز شد و اکنون سازمان مجهز و وسیعی در سراسر چاد دارد و به نبرد ادامه میدهد.

این سازمان خواستار سقوط حکومت «تمپل پای» و خروج نیروهای فرانسوی و آزادی مردم و استقلال اقتصادی است، و برای تحصیل این منظور بجهاد مقدس خود ادامه خواهد داد و تاکنون بیاری خدا چند ناحیه، از جمله: ابشا، بطحه، مانجو، ام تیمان، کانم